

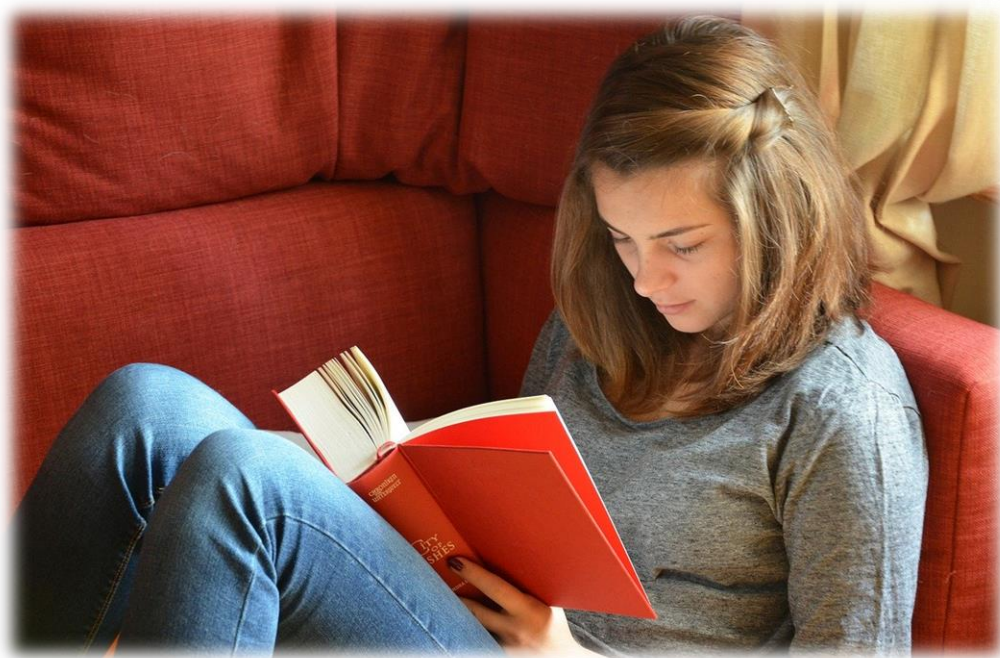
A kötelező olvasmányokról

Bennem kettős gondolat merül fel. Az egyik azt mondja igen, a másik nem.

Szeretek olvasni, de sok időt töltök a számítógép előtt is. Köztes megoldásra lenne szükség. Szeretném, ha megmaradnának a történelmi és a valós élethez közelítő, tanulságos regények. Ezek amúgy is generációról generációra szállnak.

A nehezen értelmezhető olvasmányoknak „köszönhető” viszont, hogy a mai fiatalok nem szívesen olvasnak. Kötelező olvasmányokat bizonyosan nem, hiszen az előttük járó, idősebb diákok többségének nincs jó véleménye ezekről a művekről.

A gyerekek egyre kevesebbet olvasnak. Ha azonban nem lenne kényszer, biztos akadna olyan, aki olvasás nélkül fejezné be a sulit. Sokan szabadidejükben értelmetlen tévéműsorokat néznek vagy játszanak a számítógépen. Jó esetben érdekes, akár tanulásra is alkalmas játékokkal. De hány diákot látok a suliban, akik a gépen lövöldöznek egymásra, képzelt ellenségre. Ennek semmi értelmét nem látom!

A könyv sokkal tartalmasabb, mint a tévénézés. Ha érdekel, amit olvasol, nehéz letenni a kezedből. Magával ragad, szinte ott vagy minden helyszínen a szereplőkkel. Alig várod a következő oldalt, az új fejezetet! Talán ez az élmény hiányzik sok kortársamnak.

Hasznos volna egy olyan lista, amin a régi klasszikusok művei mellett egy-két újabb, izgalmasabb olvasmány is helyet kapna. Tanáraink javasolnának néhány művet, pár szóval bemutatnák azokat. Mi pedig dönthetnénk, melyiket szeretnénk elolvasni. Az órán pedig csoportokban előadnánk egymásnak, ki, mit olvasott.

Török Viktória 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola